

DOCUMENT D'ESTIL DE L'UJI

L'UJI ha sigut des de l'inici una universitat amb característiques identificadores específiques, algunes de les quals han servit per a ser visualitzada o identificada des de l'exterior (per exemple, el fet de ser capdavantera en l'ús d'eines informàtiques i la xarxa). En aquest moments de canvi en els plans d'estudi, la Comissió d'Estil considera que en general ha sigut positiva l'experiència però que és també un bon moment per a introduir algunes modificacions, però sense renunciar a l'estil com un tret diferenciador d'acord amb el preàmbul dels nostres estatuts i del model educatiu UJI.

L'estil no ha de ser considerat com un instrument per a pal·liar dèficits de formació dels alumnes, i encara que aprofita per a transmetre aptituds, ha de ser més un vehicle per a incidir en les actituds.

En aquesta línia, és un parer general el beneficiós efecte que han tingut dins de l'estil les pràctiques externes a tots els plans, i que hauria de continuar sent una nota caracteritzadora dels futurs plans, ja que el vigent Reial decret sols les contempla com a possibilitat.

Pel que fa a l'estil de contingut que hi ha fins ara, potser cal pensar en l'adopció de noves estratègies per a la configuració de l'estil i donar a les comissions d'elaboració de plans d'estudi la possibilitat de seleccionar dos àmbits de l'estil que més s'ajusten a les característiques del pla i dels seus alumnes, fins i tot amb uns descriptors específics per a la titulació amb una dedicació de 12 ECTS. Això ha de dur a considerar l'estil com a cosa pròpia i no aliena. En relació amb les matèries o àmbits existents fins ara, cal assenyalar el següent:

1. Per a la **llengua estrangera**, en els nous plans les comissions que ho consideren adient podran incloure un idioma estranger, donant-li un tractament de llengua d'especialitat, per tal d'afavorir el coneixement i ús adequat de la llengua i la seua utilització en el futur laboral de l'estudiantant. Al marge dels plans, i sense còmput de crèdits per als alumnes, podria haver-hi docència de llengües estrangeres per tal de pal·liar dèficits. Si la titulació opta per incloure l'idioma estranger, seria preferentment una matèria de formació bàsica dels 60 crèdits que d'aquest caràcter han de tenir les titulacions (art. 12.5 RD 1393/2007).

Per a generar actituds, a més de l'eventual assignatura anterior en llengua estrangera, cal establir com a estil la necessitat que els alumnes cursen un mínim del 5% de crèdits en llengua estrangera (per exemple, Erasmus, elaboració del treball de fi de grau, assignatures impartides totalment o parcialment en llengua estrangera, pràctiques externes a l'estranger). Sense ignorar els problemes de finançament, en el cas d'assignatures que es poden impartir en una altra llengua haurien de tenir un reconeixement de docència de qualitat, amb transcendència en la dedicació del professorat.

2. Pel que fa a les **noves tecnologies de la informació i la comunicació**, es pensa que és necessària una major actualització d'eines, continguts i adaptació a cada titulació. Encara que assistim a una generalització d'eines informàtiques, hi ha una gran heterogeneïtat en els coneixements dels alumnes,

amb dèficits en temes elementals. L'estil tampoc ací ha de servir per a cobrir dèficits. També ací cal que la titulació es pronuncie sobre la inclusió d'aquesta matèria, que continua formant part de l'estil. Si l'inclou també formaria preferentment part dels esmentats 60 crèdits de formació bàsica.

D'altra banda, caldria continuar les accions adreçades al professorat per a generalitzar l'ús de les noves tecnologies en la docència, l'aprenentatge i l'accés al coneixement.

3. Pel que fa a l'**humanitarisme, ciutadania europea i coneixement d'altres cultures des de diferents perspectives**, també cal mantenir-ho, si bé les comissions de titulació hauran de ponderar en quina mesura poden incloure'ls com a continguts transversals segons la titulació o posar algun àmbit específic, reconduïble també a alguna matèria de formació bàsica. Tenint en consideració una de les activitats que dins l'UJI ha tingut més ressonància cap a fora, els estudis per a la pau, així com l'evidència que les persones no són arbres i es traslladen d'un lloc a una altre, amb cultures diferents, aconsella reflexionar sobre la possibilitat de centrar els recursos i els esforços en un vessant de l'humanisme: el pacifisme, projectat sobre qualsevol tipus de conflicte (bèl·lic, cultural, familiar, de gènere, mediambiental, racial, religiós...) i des de les diverses ciències que formen part del catàleg existent a l'UJI.

A més a més, i per l'evolució natural de les coses que ens ha de fer veure que han passat els anys, caldria plantejar-se **altres horitzons dins d'aquest àmbit**. Si es té en compte les dades d'enquestes sobre les aspiracions dels estudiants universitaris, hi ha un percentatge molt alt de voler ser funcionari o treballar per compte d'altre. Potser caldria introduir en algun àmbit continguts sobre el foment de l'esperit **emprenedor**.

També en aquest àmbit s'ha de reconduir preferentment a una matèria de formació bàsica.

Les matèries anteriorment esmentades no haurien de ser considerades d'estil en aquelles titulacions específiques en les quals són identificadores del seu contingut. És a dir, si la titulació inclou un d'aquests àmbits per la seua pròpia naturalesa, l'estil haurà de confeccionar-lo amb els altres dos. Si n'inclou dos, amb l'altre. Si els inclou tots, no caldrà ja fer cap opció.

En definitiva, dels tres àmbits anteriorment contemplats, les comissions d'elaboració de titulació, si escau, hauran d'optar per dos d'aquests, amb assignatures de formació bàsica de 6 crèdits cada una.

PROCEDIMENT

La Comissió d'Estil aprovarà les assignatures d'estil dels diferents plans d'estudi.